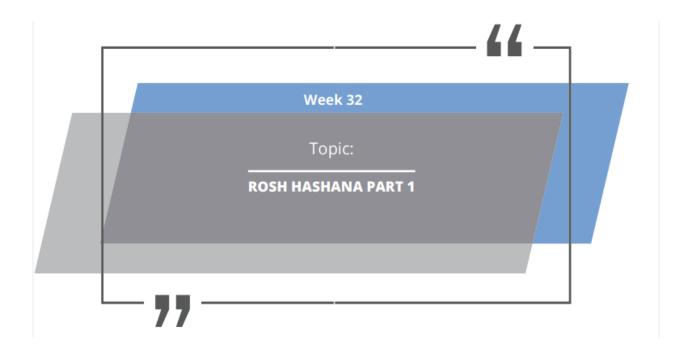

SHAARE ZION

Tonight's learning is sponsored in honor of Mark Faham

TOPIC DISCUSSION

Why is Rosh Hashana the day chosen for people to be judged?

The mitzvah of shofar; Is the mitzvah to blow or to listen.

Why do we blow shofar on Rosh Hashana?

ראש השנה טז:

צעקה לאדם בין קודם גזר דין בין לאחר גזר דין. תניא א"ר יהודה משום ר"ע "מפני מה אמרה תורה הביאו עומר בפסח מפני שהפסח זמן תבואה הוא אמר הקב"ה הביאו לפני עומר בפסח כדי שתתברך לכם תבואה שבשדות ומפני מה אמרה תורה הביאו שתי הלחם בעצרת מפני שעצרת זמן פירות האילן הוא אמר הקב"ה הביאו לפני שתי הלחם בעצרת כדי

קודם נעגרת דכתיב (שמאת נד) בכורי קליר חטים יאני שמעתי דרכי יהודה לטעמיה דהא אולא כמאן ש דאמר בסנהדרין (דף פ:) ען שאכל מדם הרחשון מטה היתה: כדי

שיתברכו לכם פירות האילן ומפני מה אמרה תורה נסכו מים בחג" אמר הקדוש כרוך הוא נסכו לפני מים בתג כדי שיתברכו לכם גשמי שנה 🕫 ואמרו לפני בראש השנה מלכיות זכרונות ושופרות מלכיות כדי שתמליכוני עליכם זכרונות כדי שיעלה זכרוניכם לפני למובה ובמה בשופר אמר רבי אבהו ^בלמה תוקעין בשופר של איל אמר הקדוש ברוך הוא תקעו לפני בשופר של איל כדי שאזכור לכם עקידת יצחק בן אברהם ומעלה אני עליכם כאילו עקדתם עצמכם לפני (ואמרש) רבי יצחקש למה תוקעין בר"ה למה תוקעין רחמנא אמר תקעו אלא למה מריעין מריעין רחמנא אמר "זכרון תרועה 'אלא למה תוקעין ומריעין כשהן יושבין

חוסיף וכי תימא כיון דכבר ינא הוה ליה שלא בומנו מסחתמין דבריו: שרשה בתחותה. שישראל עושין עלמן רשין בר"ה דלא עבר הא אמריען בסוף ראוהו ב"ד (לקמן דף כה: שם) גבי לדבר תחנונים ותפלה כענין שנאמר תחנונים ידבר רש (מפלי יים): ברכת כהנים דאין מוסיף ברכה אחת משלו משום דלא עבר עליה "ש" אותה שעד. ואפי" הוא עתיד להרשיע לאחר ומן: שנאמר באשר

ותוקעין ומריעין כשהן עומדין כדי לערבב השטן *וא"ר יצחק כל שנה שאין תוקעין לה בתחלתה מריעין לה בסופה מ"מ דלא איערבב שטן וא"ר יצחק כל שנה שרשה בתחלתה מתעשרת בסופה שנא' יי מראשית השנה מרשית כתיב ועד אחרית מופה שיש להף אחרית וא"ר יצחק אין דנין את האדם אלא

לפי מעשיו של אותה שעה שנאמר יי כי שמע

אלהים אל קול הנער באשר הוא שם שיב

הוא שם. ומליט בכרחשית רבה אמרו מלאכי השרת לפני הקב"ה רכש"ע מי שעתידין בניו להמית חת בניך בלמא אחה מעלה לו באר שנא׳ (ישפיה כה) משח בערב וגו' לקרחת למא סתיו מים שהיו מוליאין לקראת הגולים מיני מלוחים וטדות נפוחים וכר כדאיתה התם אמר להם סשעה לדיק הוא או רשע אמרו לו לדיק אמר להם באשר הוא שם איני דן את העולם אלא בשעתו: כיר

ותוקעים ומריעין כשהן שמדין. תימה הא קעבר משום כל כדי דערכב. שלא ישטין כשישמע ישראל מסבבין את המלות

זימניה כיון דחינו מתרמי ליה לבורא אחרינא הדר מפרך להו ה"ג אי מתרמי לים לטרא הדר תקע להו וי"ל דאין שייך כל תוסיף בעשיית מטיה אחת כי פעמים כגון כהן אם מכרך וסוזר ומברך חותו לבור עלמו חו נוטל לולב וחוזר ונוטל וכן חוקע ותוזר ותוקע וגפי מתנות בכור נמי אם טתן בקרן אחד כי פעמים אין זה כל תוסיף: כדי דערבב את השמן. פירש בערוך" (כדאיתא) The Gemara elaborates on the four times of year when judgment is passed:

- It was taught in a Baraisa: אַמָר רָבִי יָהוּדָה משום רָבִי יָהוּדָה – אַ YEHUDAH RELATED IN THE NAME OF R' AKIVA: מפני מה אמרה תוֹרה הביאו עוֹמר בפסח - WHY DID THE TORAH STATE: BRING THE OMER ON PESACH! בואה הוא מפני שהפסח ומן הבואה שו שבכמעse pesach is the time for the judgment on Produce. אַמר הַקרוֹשׁ בַּרוֹך הוא — THE HOLY ONE, BLESSED IS HE, SAID, הַבִּיאוֹ שמתברך לכם תבואה שבשרות BRING BEFORE ME THE OMER ON PESACH לכם תבואה שבשרות - פני שתתברך לכם הבואה שבשרות so that the produce in the fields be blessed for you." ומפני מה אמרה תורה הביאו שתי בלחם בעצרת — AND WHY DID THE TORAH STATE: BRING THE TWO LOAVES ON SHAVUOS? מקני שצערת זמן פירות האילן הוא — BECAUSE SHAVUOS IS THE TIME FOR judgment on FRUITS OF THE TREE. אמר הקרוש ברוף הוא — THE HOLY ONE, BLESSED IS HE, SAID, אמר הקרוש ברוף הוא — הביאו לפני שתי הלחם בעצרת "BRING BEFORE ME THE TWO LOAVES ON SHAVUOS האילן פירות האילן — so that the FRUITS OF THE TREE BE BLESSED FOR YOU." בחג מום בחג מוכה אמרה תורה נסכו מים בחג - AND WHY DID THE TORAH STATE: MAKE WATER LIBATIONS DURING THE FESTIVAL [of Succos]? Because Succos is the time for the judgment on water. אָמֶר הַקְּדוֹשׁ בַּרוֹךָ הוא — The holy one, blessed is he, said, — נסכו לפני מים בחג "Libate water before me on the Festival" — נסכו לפני מים בחג — "בי שיתברכו לכם גשמי שנה so that the annual rains be blessed for you."[24] ואמרו לפני בראש השנה מלכיות וכרונות — AND furthermore God said, "RECITE BEFORE ME ON ROSH HASHANAH verses of KINGSHIP, REMEMBRANCE AND SHOFAR: שלכיות בדי שתמליכוני עליכם — Verses of KINGSHIP, IN order to accept my sovereignty upon yourselves: דכרונות בדי שיעלה זכרונים לפני לטובה — Verses of REMEMBRANCE, SO THAT YOUR REMEMBRANCE SHOULD RISE BEFORE ME FAVORABLY; — AND WITH WHAT should these verses be recited? בשופר — WITH A SHOFAR." בשופר — אופר –

The Gemara cites another statement about the shofar:

רבי יצְחֶק — And R' Yitzchak said: לְמָה תּוּקְעִין בָּראשׁ הַשְּנָה — Why do we sound the shofar on Rosh Hashanah?

The Gemara is perplexed by the question:

עקעק — Why do we sound the shofar? רְחָמָנָא אָמֶר תַקְעוּ — The Merciful One said to sound it! — ? —

The Gemara rephrases the question:

אָלָא לְמָה מריעץ - Rather, why do we sound a teruah on Rosh Hashanah?

The Gemara is equally puzzled by this version:

קריעין — Sound a teruah? רְחָמָנָא אָמֶר — The Merciful One stated that Rosh Hashanah should include: A mention of a teruah blast! [28] — ? —

The Gemara clarifies the question:

אָלְא לְמָה תוּקְעִין וּמְריעִין בְּשָהַן יושְבִין — Rather, why do we sound a *tekiah* and a *teruah* when [the congregation] are sitting,

עומִדין (אַהָּן וּמְריעין בְּשָהַן שוּמְדין — and then again sound a tekiah and a teruah when they are standing? בְּדִי לְעֵרְבֵּב הַשְּטָן — In order to confuse Satan.

Having cited one teaching of R' Yitzchak, the Gemara begins a series of other, related teachings by the same Amora: [8]

אמר רבי יצחק — And R' Yitzchak said: אָמר רבי יצחק — האטן היא שאין תוקעין לה בתחלתה — Any year in which they do not sound a *tekiah* (i.e. blow the shofar) in its beginning on Rosh Hashanah, מְאי — they will sound a *teruah* out of sorrow at its end. שְּמָא — What is the reason? דְלֹא אִיצְרְבֶּב שְׁעַן — Because Satan did not become confused. □

מצות עשה מן התורה לשמוע תרועת השופר ביום ראש השנה, שנאמר "יום תרועה יהיה לכם".

It is a positive Torah commandment to hear the Shofar blasts on the day of Rosh Hashanah, as the verse states, "It shall be a day of [Shofar] blasts for you."

"ואסור לדבר בין התקיעות, וכל שכן בזמן התקיעות עצמם, ומשעה שבירך "לשמוע קול שופר" (או שיצא ידי חובת הברכה מפי השליח ציבור), לא יוציא הגה מפיו עד שישמע את התקיעות.

One may not speak between the various sets of Shofar blasts and certainly not during the blasts themselves.

רמב"ם וזה לשונו זה שתוקע כשהן יושבין הוא שתוקע על סדר ברכות כשהן עומדין ואינו מדבר בין תקיעות שמיושבת לתקיעות שמעומד ואם סח ביניהם אע"פ שעבר אינו חוזר ומברך

ומיהו יש לגעור במי שמשיח לא תוקע ולא שנא צבור שאינו מברך לתקוע אלא לשמוע קול שופר ובשביל כל צבור הוא מברך

The Rambam writes that we blow sitting part of the order of the berachot. One should not talk throughout, if he does speak, he doesn't have to repeat the beracha.

נחלקו רבותינו גדולי הפוסקים אם יש לומר וידוי בין התקיעות, (כפי שמודפס בהרבה מחזורים), או שאסור לומר וידוי בין התקיעות.

The Poskim disagree regarding whether or not it is permissible to recite the order of confession (which is printed in most Rosh Hashanah prayer books).

מוב לתפוע בצד ימין של פיו. גם פי השופר יהיה למעלה: תקיעה. שברים. תרועה. תקיעה. תהיטה. שברים. תרוטה. תקיטה. תקיעה. שברים. תרועה. תקיעה. שב סשריים בגימי פרכת והוא מעלה את הפרכת לפעלה והוא שם של הקבייה, והוא גיסטריא (תרסטאל): ויתודה בלחש ומצומ<u>ר בין שפתוחין,</u> ולא ישמיע כי אסור להזכיר חסאיו בר"ה בקול רם, ובלחש מותר. והוא דוקא בין התקיעות, כי אז השמן מעורכב ווידויו עולין למעלה עייי אמצעות קול שופר, ואו לא יהיה עליו קטרוג ח"ו: לא יוציא השמות בשפתיו רק יכוונם: יהי רצון מלקניד שהמיעת כשיים שאנחנו תוקעים שהצשה שפרה משנה להיות עולה ויושב בראש אלהי הצכאות ויששה שמנו אות לסוכה ותסלא שלינו רַחָּמִים: בָּרוּוְד (שַּׁתָה) בַּשַׁל הָרַחָמִים: תקיעה. שכרים. תקיעה. תקיעה. שברים. תקיעה. תקיעה. שברים. תקיעה. שב קש"ק בגים" שר וזהו שם של שר הנקרא (שרשי"ה) והוא מעלה את הקש"ק: יתודה בין התקיעות על חמאיו ובלחש בין שפתותין וכנ"ל: יַהָּי רָצוֹן מַלְּסָגֵיף שַׁתָּבִישַת בּר״כּ שַׁאָנַחָנוּ תּוֹבְעִים תָּהָא מְרַבָּמָת בִּירִישָה (על יַר המסנת (שנסיא"ל) לשם שַּׁמְּלְהָ על יְרֵי אַלְיָהוּ וְבוּר לְפוֹב ומפ"ם שׁר הַפְּנִים) ותמלא עלינו רחמים: ברוף (אחר) בעל הרחמים: תקיעה. תרועה. תקיעה. תקיעה. תרועה. תקיעה. תקיעה. תרועה. תקיעה גדולה: קר"ק בגימ*י אליהו הנביא זכור לפו*ב (עם התיבות) והוא מעלה (קר"ק) ובגימ' ישעיה"ה, כך שמו של שר הפנים מטטרר"ו: סך כל הטרומיטין רשלשים קולות אלו הם ר"ע סרומיטין לבטל כח הרע דיצר הרע דעבודת כוכבים והשחתת זרע. ויתפלל: ובכן יַהִי רַצוֹן מּלְפָגֵיף יָיָ אֱלֹחִינוּ וַאלֹהֵי אֲבוֹחֵינוּ שֶׁיַאֲלוּ אַלוּ הַשְּלְאָכִים הַיוֹּצְאִים מְן קשוֹפֶר ומן הַהָּמִישָה ומן הַשְּׁבֶּרִים ומן הַאָּרוּטָה ומן תשר"ת ומן תש"ת ומן תר"ת לפני כפא ככורף, וימליצו מוכ בשרנו לכפר על כל חמאחינו:

ולדעת מרן רבינו עובדיה יוסף זצ"ל, אסור לומר וידוי בין התקיעות, ואף מי שנהג כן, לומר וידוי בין התקיעות, צריך לבטל מנהגו, משום שנכנס בזה לחשש ברכה לבטלה, ולספק אם חייב לחזור שוב ולברך על התקיעות. ומכל מקום, אם רוצה להרהר את מילות הוידוי בליבו בלבד, רשאי לעשות כן בין התקיעות, אבל בשעת התקיעות עצמם ידום ויקשיב היטב לקול השופר.

Maran Rabbeinu Ovadia Yosef *zt"l* rules that one may not recite this confessional prayer between the sets of the Shofar blasts, for this causes one to enter the realm of a blessing in vain and it becomes doubtful whether or not one must recite the blessing on the Shofar blasts again; even if one has customarily recited this confessional prayer in the past, one must discontinue this custom at once. Nevertheless, if one would like to read this confessional prayer with one's eyes only and ponder it in one's heart, this is indeed permissible between the sets of blasts; however, during the time the Shofar blasts are actually being sounded, one must sit silently and listen carefully to the Shofar blasts.

Women and shofar:

נשים פטורות ממצות שופר, שהרי היא מצות עשה שהזמן גרמא, וכל מצוות עשה שהזמן גרמן נשים פטורות, כמו שביארנו בכמה הזדמנויות. ומכל מקום נהגו הנשים להחמיר על עצמן ולבוא לבית הכנסת לשמוע תקיעת שופר. ואשה שלא היה באפשרותה לבוא לבית הכנסת, יכולה לשמוע תקיעת שופר בבית, (או בבית הכנסת בשעות הצהריים כפי שמקובל בכמה מקומות). ואין לברך על תקיעת שופר כשתוקע עבור נשים, משום שנשים אינם מברכות על מצות עשה שהזמן גרמא. ויש נשים מעדות אשכנז שנוהגות לברך לעצמן על תקיעת שופר, ויש להן על מה שיסמוכו. ומכל מקום אין לתוקע עצמו לברך עבור נשים גם למנהג זה.

Women are exempt from hearing the Shofar blasts since this is positive, time-bound Mitzvah and women are exempt from such Mitzvot as we have discussed on several occasions. Nevertheless, it is customary that women act stringently and come to the synagogue to hear the Shofar blasts. A woman did not have the opportunity to come to the synagogue on the morning of Rosh Hashanah may indeed hear the Shofar blasts at home (or later on in the synagogue during the afternoon hours of Rosh Hashanah, as has become the prevalent custom in many synagogues).

When one blows the Shofar solely for women, one may not recite the "Lishmo'a Kol Shofar" blessing since women are exempt from such positive, time-bound Mitzvot. There are some Ashkenazi women who customarily recite the blessing on the Shofar by themselves and they indeed have on whom to rely. Nonetheless, the one blowing the Shofar should not recite a blessing when blowing for women, even according to this opinion.

כל היום כשר למצות שופר, מהנץ החמה ועד לשקיעתה, ולכן הבא לתקוע בשופר עבור הנשים, רשאי לתקוע כל היום כולו עד שקיעת החמה.

The Mitzvah of hearing Shofar blasts may be fulfilled throughout the entire day of Rosh Hashanah, beginning from sunrise until sunset. Therefore, if one would like to blow the Shofar for women, one may do so all day, until sunset.

ועל כן, השומע קול שופר בראש השנה, צריך שישים לבו, לכוין שבשמיעת קול השופר הוא מקיים את מצות השופר.

We have a great rule that "Mitzvot require intention," as we have discussed in a <u>special Halacha</u>. Thus, before hearing the Shofar blasts on Rosh Hashanah, one must pay attention and have in mind to fulfill the positive Torah commandment of hearing the Shofar blasts when hearing the sound of the Shofar.

Rav Sadiah Gaon offered ten different messages of the Shofar. Amongst them is included:

- 1- A reminder of the Yom HaDin, the day of ultimate judgment.
- 2- The sound of the Shofar signals the day when the Jewish People will be gathered in again from various lands of exile.
- 3- The Shofar is portends the time of the revival of the dead.
- 4- The Shofar is also a haunting reminder of the destruction of the Temple, and when our enemies triumphantly blew Shofar.
- 5- The Shofar is connected with the near sacrifice of Yitzchok and the ram that was as his replacement.
- 6- The Shofar reminds us of the corrective words of the Prophets.
- 7- The Shofar hearkens back to the sounds surrounding the giving of the Torah at Mt. Sinai.
- 8- The Shofar alerts us that The King is making a decree and this is His warning.
- 9- The Shofar heralds the presence of the King in the Midst of His coronation. The King is being inaugurated.
- 10- The Shofar is meant to inspire fear. About this the Prophet Amos said, "Could a Shofar be blown in a city and the people not tremble in fright?!"